Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25962
Copyright: Admont, Benediktinerstift

anima simul & corpus ad interitu trahunt exp̃munt.
n̄ solu quia ignitu quia uirulentu q̄a ad perimendum
s̄ astutu. uerū & ia quia p serpentē primi parentes nr̄i
ad peccandu psuasi. ac de inmortalib; s̄ peccando mor-
tales effectu. Recte p serpentē eneū dn̄s ostendit. qui uenit
in similitudinē carnis peccatu. q̄a sic eneus serpens effi
giē quide ignitus serpentib; simile sed nullu prsus in
suis membris habuit ardorē ueneni nocentis. quin potiū
pcussos a serpentib; sua exaltatione sanabat. sic nimi
rū sic redeptor humani generis n̄ carnē peccati sed
similitudinē induit carnis peccati. in qua mortem
crucis patiendo credentes in se ab omi peccato. & ab
ipsa etia morte liberaret. Sic ḡ moyses exaltauit
serpentē in deserto. ita inqt oportet exaltari filium
hōis. q̄a sic illi qui exaltatū psigno serpentē eneum
aspiciebant sanabant ad tempus a corporali morte
& plaga quā serpentū morsus intulerat. ita & qui
mysteriū dn̄ice passionis credendo cōfitendo sincerē
imitando aspiciunt. saluant inppetuū ab omi morte.
quā peccando in anima parti & carne cōtraxerant.
Unde recte subiungit. ut omis qui credit in ipsū non
pereat. sed habeat uita aeterna. Cui quide uerbi pa
tet sensus. quia qui credit in xp̄m n̄ solu p̄ passionem
euadit penarū. sed & uita peipit aeterna. Et hoc im
figura distat & ueritate. q̄a p illa uita prelabatur
temporis. p hanc uita donat sine fine mansura.
Sed curandu sollert est. ut qd intellect bene sentit.
operatio cōdigna pficiat. quatinus cōfessio recte nr̄e fi